

Súd: Okresný súd Bratislava III  
Spisová značka: 21C/109/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317216747  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová  
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1317216747.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou v právnej veci žalobcu: X.. V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na Q. P. XX, Ž., zast. JUDr. Tatianou Polkovou, advokátkou, Na Priekope 174/13, Žilina, proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

### rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému súd náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 23.07.2003, zmenenou 08.09.2004, domáhal voči pôvodne žalovaným: 1/ Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom vnútra SR, 2/ Krajskému riaditeľstvu policajného zboru v Banskej Bystrici, Úradu justičnej a kriminálnej polície PZ, Banská Bystrica, 3/ S.. Y.. R. Q., bytom Z. Q. XX, 4/ Ministerstvu vnútra SR; a/ určenia, že právo na ochranu osobnosti priznané žalobcovi podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka ( ďalej len „OZ“) zaslaním upovedomenia o jeho trestnom stíhaní vyšetrovateľkou KÚJP PZ Banská Bystrica ČVS: KÚV-63/OVEK-2000 zo dňa 06.11.2002 bez zákonného dôvodu na adresu Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava a na adresu Okresný súd Žilina ( ďalej len „OS Žilina“), do rúk predsedu, porušené bolo, b/ uloženia povinnosti pôvodne označeným žalovaným do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaslať žalobcovi doručený list s nasledovným textom:“ Vážený pán X.. V. V., ospravedľujeme sa Vám za nezákonný postup vyšetrovateľky KÚJP PZ Banská Bystrica S.. R. Q., ktorá bez zákonného dôvodu upovedomila predsedu Okresného súdu v Žiline a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o Vašom trestnom stíhaní vo veci KUJP PZ Banská Bystrica ČVS: KUV-63/OVEK-2000, c/ uloženia solidárnej povinnosti pôvodne žalovaným zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy 16.596,96 eur ( 500.000 Sk), a to z titulu ochrany osobnosti podľa § 11 a nasl., § 13 ods. 1OZ, čl. 127 Ústavy SR, čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že vyšetrovateľka KUJP PZ Banská Bystrica S.. Y.. R. Q. uznesením ČVS: KUV-63/OVEK-2000 zo dňa 30.10.2000 okrem iného vzniesla voči žalobcovi obvinenie za trestný čin nepriameho úplatkárstva formou návodu podľa § 10 ods. 1 písm. b/ k § 162 ods. 2 Tr. zák. účinného do 01.09.1999. Vyšetrovateľka KUJP PZ S.. Q. listom zo dňa 06.11.2002 vyrozumela predsedu Okresného súdu Žilina o trestnom stíhaní žalobcu, avšak pri vyrozumení predsedu postupovala bez vecného a právneho dôvodu, lebo jej postup nemal oporu v platných právnych predpisoch. S.. Q. svojim nezákonným postupom spôsobila žalobcovi na pracovisku škodu morálneho charakteru, lebo jej nezákonný postup využil predseda OS Žilina na to, aby odôvodnil trestným stíhaním žalobcu svoj nesúhlas s dočasným pridelením žalobcu na Najvyšší súd SR, ktorý adresoval Súdnej rade SR písomným podaním Spr 1159/02 dňa 07.11.2002. Nezákonný postup vyšetrovateľky S.. Q. považuje žalobca za zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, lebo svojim nezákonným postupom spôsobila

zásah do jeho práva na ochranu osobnosti tým, že poškodila profesionálnu povesť žalobcu na pracovisku a ako vyplýva z postupu predsedu OS Žilina, aj v širšom okruhu odbornej verejnosti. Vyšetrovatelka KUJP PZ S.. Y.. R. Q. ako pracovníčka štátneho orgánu postupovala v hrubom rozpore s princípom legality zakotvenom v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR tým, že upovedomila o trestnom stíhaní predsedu OS Žilina bez vecného a právneho dôvodu, ktoré upovedomenie v konečnom dôsledku spôsobilo, že Súdna rada SR o dočasnom pridelení žalobcu na Najvyšší súd SR (ďalej len „NS SR“) nerozhodovala v roku 2002 a v podstate ani ku dňu podania žaloby na súd o dočasnom pridelení žalobcu na Najvyšší súd SR nekonala. S poukazom na čl. 19 ods. 1 Ústavy SR, čl. 10 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd vyšetrovatelka KUJP PZ Banská Bystrica S.. Q. a jej zamestnávateľ nezákonným postupom, a to upovedomením predsedu OS Žilina o začatí trestného stíhania voči žalobcovi a vznesení obvinenia zasiahli do práva žalobcu na ochranu osobnosti, pretože poškodili jeho osobnú česť, dobrú povesť a ochranu jeho mena. Žalované strany nezákonným upovedomovaním iných osôb o trestnom stíhaní žalobcu spôsobili žalobcovi morálne utrpenie, psychickú traumu a výrazné poškodenie najmä v zamestnaní, pretože výsledkom tohto upovedomenia bolo zmarenie jeho dočasného pridelenia na NS SR v predpokladanom čase od 01.01.2003, pričom dočasné pridelenie sudcu na NS SR je predpokladom jeho kariérneho postupu a ocenením jeho doterajšieho pôsobenia v rezorte justície, preto zmarenie takéhoto pôsobenia na NS SR znamená pre žalobcu stratu dôvery, ktorej sa mu dostalo tým, že sa vôbec uvažovalo o dočasnom pridelení žalobcu na NS SR. Nezákonným postupom pôvodne žalovaných strán bola táto dôvera v bezúhonnosť žalobcu nielen ohrozená, ale priamo zničená.

2. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 6C 6/2004-123 zo dňa 13.04.2007 súd zaviazal žalovaného Slovenskú republiku, zast. Ministerstvom vnútra SR na zaplatenie žalobcovi náhrady nemajetkovej ujmy 16.569,96 eur ( 500.000 Sk). Voči ďalším pôvodne žalovaným , t.j. Krajskému riaditeľstvu PZ v Banskej Bystrici, S.. Y.. R. Q. a Ministerstvu vnútra SR bola žaloba v časti náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zamietnutá. Žaloba v časti určenia, že právo na ochranu osobnosti žalobcu uvedené pod písm. a/ v bode 1 odôvodnenia tohto rozsudku, porušené bolo, bola zamietnutá a v časti písomného ospravedlnenia uvedeného pod písm. v bode 1 odôvodnenia tohto rozsudku bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti žalobcom. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 6C 6/2004-138 zo dňa 13.04.2007 súd priznal žalobcovi voči žalovanému SR v zast. Ministerstvom vnútra SR náhradu trov konania 79.446 Sk a voči ostatným pôvodne žalovaným mu náhradu trov konania nepriznal.

3. Voči uvedenému prvoinštančnému rozsudku zo dňa 13.04.2007 podal odvolanie žalobca v časti zaplatenia nemajetkovej ujmy v jeho zamietajúcej časti vo vzťahu ku Krajskému riaditeľstvu PZ v Banskej Bystrici, S.. Y.. R. Q. a Ministerstvu vnútra SR a žalovaný Slovenská republika, zast. Ministerstvom vnútra SR podal odvolanie v časti vyhovujúcej vo vzťahu k nemu a zároveň Slovenská republika, v zast. Ministerstvom vnútra SR podala odvolanie i voči uzneseniu o trovách konania zo dňa 13.04.2007. Rozsudok tunajšieho súdu č.k. 6C 6/2004-123 zo dňa 13.04.2007 preto v časti zamietnutej žaloby o určenie, že právo žalobcu porušené bolo a v časti zastaveného konania voči pôvodne žalovaným , t.j. Krajskému riaditeľstvu PZ v Banskej Bystrici, S.. Y.. R. Q. a Ministerstvu vnútra SR nadobudol právoplatnosť dňa 09.06.2007.

4. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co 307/07-183, 9Co 308/07 zo dňa 04.12.2008 bol rozsudok prvoinštančného súdu č.k. 6C 6/04-123 zo dňa 13.04.2007 v napadnutej časti vyhovujúcej časti zaplatenia nemajetkovej ujmy 500.000 Sk zmenený tak, že žaloba bola zamietnutá. Žalovanému Slovenskej republike, zast. Ministerstvom vnútra SR (ďalej len „žalovaný“) súd náhradu trov konania nepriznal, odvolací súd odvolanie žalobcu voči napadnutému rozsudku odmietol, uznesenie č.k. 6C 6/04-138 zo dňa 13.04.2007 v časti náhrady trov konania potvrdil a odvolanie žalovaného proti uvedenému uzneseniu odmietol.

5. Z dôvodu dovolania podaného žalobcom proti rozsudku Krajského súdu zo dňa 04.12.2008, Najvyšší súd SR uznesením č.k. 1Cdo 38/2011 zo dňa 12.12.2013 zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým bol zmenený rozsudok tunajšieho súdu č.k. 6C 6/04-123 zo dňa 13.04.2007 v jeho vyhovujúcej časti o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy 500.000 Sk tak, že žaloba sa zamieta, ako i v nadväzujúcom výroku týkajúcom sa trov konania medzi žalobcom a žalovaným a vec v rozsahu zrušenia vrátil Krajskému súdu Bratislava na ďalšie konania. Dovolanie žalobcu v časti smerujúcej proti výrokom rozsudku KS v Bratislave č.k.

9Co 307/2007, 9Co 308/2007 zo dňa 04.12.2008, ktorým bolo odvolanie žalobcu odmietnuté, dovolací súd odmietol.

6. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 9Co 262/2014-308, 9Co 263/2014 zo dňa 19.03.2015 rozsudok prvoinštančného súdu č.k. 6C 6/2004-123 zo dňa 13.04.2007 v napadnutej vyhovujúcej časti vo vzťahu k žalovanému a uznesenie č.k. 6C 6/04-138 zo dňa 13.04.2007 v napadnutej časti potvrdil a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho i dovolacieho konania.

7. Z dôvodu dovolania podaného žalovaným voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.03.2015 Najvyšší súd SR uznesením č.k. 4Cdo 94/2016, 4Cdo 60/2017 zo dňa 24.05.2017 rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co 262/2014, 9Co 263/2014 zo dňa 19.03.2015 a rozsudok tunajšieho súdu č.k. 6C 6/2004-123 zo dňa 13.04.2007 a uznesenie tunajšieho súdu č.k. 6C 6/2004-138 zo dňa 13.04.2007 zrušil a vec vrátil tunajšiemu prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie, a to z dôvodu, že v priebehu doterajšieho konania nedošlo za použitia jednoznačne identifikovanej právnej normy k ustáleniu toho, ktorý subjekt (štátny orgán) je za žalovaného v predmetnej veci oprávnený konať, pričom ak žalobca v konaní označí štátny orgán, ale uplatnený nárok do pôsobnosti tohto štátneho orgánu nepatrí, je súd povinný bez zreteľa na označenie obsiahnuté v žalobe zabezpečiť, aby pred súdom konal štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi a konať len s takýmto oprávneným subjektom. Konanie pôvodne vedené pod č.k. 6C 6/2004 sa po vrátení spisu z Najvyššieho súdu SR vedie pod novou sp. zn. 21C 109/2018.

8. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, túto žiadal zamietnuť z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie v konaní, Ministerstvo vnútra SR nie je subjektom oprávneným zastupovať v predmetnej veci štát, pričom žalobca v konaní nepreukázal, žeby došlo k tak závažnému zásahu do jeho osobnostných práv, aby mu mohla byť priznaná majetková ujma.

9. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcu, vypočutím zástupcu žalovaného, výsluchom svedkov: X.. Š. Z., X.. P. Z.Á., oboznámil sa s listinnými dokladmi : oznámením predsedu Súdnej rady SR X.. Z. č. 1 KSR 13/02 zo dňa 23.10.2002 adresovanú predsedovi Okresného súdu Žilina X.. V. Z. Upovedomeniami KÚJP PZ Banská Bystrica ČVS: KUV-63/OVEK-2000 zo dňa 06.11.2002 vyšetrovatelkou S.. Y.. R. Q. adresovaným Ministerstvu spravodlivosti SR a predsedovi Okresného súdu Žilina, Zaujatím stanoviska predsedu Okresného súdu Žilina k návrhu na dočasné pridelenie žalobcu na Najvyšší súd SR zo dňa 07.11.2002, Súhlasom žalobcu s dočasným pridelením na Najvyšší súd SR k č. 1 KSR 13/02 zo dňa 06.11.2002 adresovanom predsedovi Súdnej rady SR, Oznámeniami riaditeľa KÚJP PZ v Banskej Bystrici k sťažnosti žalobcu na vyšetrovatelku S.. Y.. R. Q. č.p. : KUJP-18/SŤ-2003 zo dňa 04.06.2003 a 14.05.2003, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co 196/2005-226 zo dňa 13.12.2005, ospravedlňujúcim listom KR PZ v Banskej Bystrici č.p. KRP-77-19/VO-PRAV-2004 zo dňa 23.12.2005 adresovaným žalobcovi, listom žalobcu zo dňa 04.08.2003 adresovaným podpredsedovi Súdnej rady SR X.. X.H. Z., Plánom vyšetrovania trestného činu nepriameho úplatkárstva zo dňa 05.11.2002, Personálnym rozkazom riaditeľa KÚJP PZ v Banskej Bystrici č. 60 zo dňa 29.11.2002 o znížení osobného príplatku S.. Y.. R. Q., ako i obsahom celého súdneho spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

10. Z výpovede žalobcu súd zistil, že pasívna legitímácia žalovaného je daná zákonom č. 58/1969 Zb. s poukazom na skutočnosť, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu došlo za účinnosti tohto zákona. Pri analogickom použití § 9 ods. 1 písm. b/, § 18 ods.1 zákona č. 58/1969 Zb. je Ministerstvo vnútra SR ako zástupca štátu pasívne vecne legitimovaný v konaní. Oznámenie o trestnom stíhaní vznesenom voči žalobcovi vyšetrovatelkou KÚPJZ v Banskej Bystrici S.. Y.. R. Q. bolo oznámené predsedovi Okresného súdu Žilina a Ministerstvu spravodlivosti SR skôr, ako nadobudlo uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia právoplatnosť. V roku 2002 sa žalobca uchádzal o dočasné pridelenie na NS SR, čomu predchádzali rozhovory s vtedajším predsedom trestného kolégia, na základe čoho bol žalobca vyzvaný v tom čase predsedom Súdnej rady SR X.. Z. v mesiacoch september - október 2002 za účelom dania písomného súhlasu žalobcu k dočasnému prideleniu na NS SR. Zo súdnej rady vyrozumenie nedostal, preto dopytom na svedkov X.. Z. ako predsedu Súdnej rady a X.. Z., člena Súdnej rady, ako o dočasnom pridelení žalobcu na NS SR rozhodla Súdna rada SR, pričom X.. Z. mu povedal, že predseda OS Žilina nesúhlasil s dočasným pridelením žalobcu na NS SR z dôvodu, že voči žalobcovi bolo začaté trestné stíhanie, preto návrh na dočasné pridelenie žalobcu na NS SR nebol do Súdnej rady SR vôbec predložený. Pridelenie na NS SR je

významné pre kariérny postup sudcu a žalobca reálne uvažoval po skončení stáže zotrvať na NS SR. Oznámenie o začatí trestného konania bolo na Okresnom súde v Žiline, na ktorom žalobca pôsobil, založené pod Spr, dozvedeli sa o tejto skutočnosti pracovníci súdu a neskôr celá Žilina, čo bolo pre žalobcu veľmi nepríjemné, nakoľko ľudia od neho bočili a dokonca sa ho pýtali, či môže vôbec súdiť, keď bol trestne stíhaný. Týmto došlo k poškodeniu jeho povesti, rôznym klebetám. Do osobnostných práv žalobcu bolo zasiahnuté tým, že vyšetrovatelka KÚJP PZ v Banskej Bystrici S.. R. Q. upovedomila predsedu Okresného súdu v Žiline i Ministerstvo spravodlivosti SR o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia voči žalobcovi, pričom v trestnej veci ČVS: KÚV-63/OVK/2000 v podstate neurobila žiaden úkon, ktorý by bol v súlade so zákonom, čo už konštatoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici č.k. 13Co 196/2005-226 zo dňa 13.12.2005, na základe ktorého sa KR PZ v Banskej Bystrici písomne žalobcovi ospravedlnilo. Vyšetrovatelka viedla voči žalobcovi trestné konania pre skutok, ktorý sa nikdy nestal, viedla ho proti sudcovi bez súhlasu Ústavného súdu SR a nezákonne, čo preukazuje jej zlý úmysel o informovaní o trestnom stíhaní žalobcu predsedu OS Žilina a Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalobca od 01.01.2006 pôsobil ako sudca na Vyššom Vojenskom súde v Trenčíne, po zániku vojenských súdov v roku 2009 asi mesiac pôsobil na KS v Trenčíne a od tejto doby do dnešného dňa pôsobí ako sudca na KS v Žiline. Od 01.01.2014 bol dočasne pridelený do 31.12.,2014 na NS SR.

11. Z vyjadrenia žalovaného súd zistil, že vyšetrovatelka Krajského úradu justičnej polície PZ S.. Y.. R. Q. dňa 06.11.2002 síce informovala Ministerstvo spravodlivosti SR a predsedu OS Žilina listom o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia dňa 30.10.2002 voči žalobcovi napriek tomu, že jej to už zákon od 15.04.2002 neukladal, ktoré oznámenie však bolo predsedovi OS Žilina i Ministerstvu spravodlivosti SR doručené dňa 11.11.2002, pričom takýmto oznámením nebol spôsobený žalobcovi taký dôsledok, ako tvrdí, pretože táto informácia bola zverejnená v médiách, a to 12.11.-2002 v tlačovej agentúre SITA, v TV Markíza, TA3, dňa 13.11.2002 v denníku Národná obroda a dňa 15.11.2002 v denníku SME a Pravda. Zasláním upovedomenia o trestnom stíhaní žalobcu jeho nadriadenému a MS SR, ktorí ako osoby znalé práva, vedeli, resp. mali vedieť o skutočnosti, že takáto povinnosť vyšetrovateľa už zákonná nie je. Vyšetrovatelkou síce právo žalobcu porušené bolo, ale toto upovedomenie bez zverejnenia v médiách by určite nemalo za následok ujmu zníženia cti a dôstojnosti navrhovateľa v takom rozsahu, ako tvrdí žalobca. Žiadosť o dočasné pridelenie na NS SR si podal žalobca, ale Súdna rada o jeho žiadosti nerokovalo, teda nie je možné jednoznačne preukázať, že jedinou príčinou nevyhovievania žiadosti žalobcu o dočasné pridelenie na NS SR bola práve skutočnosť, že vyšetrovatelka písomne informovala o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia predsedu OS Žilina a Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalobca nepreukázal, žeby u neho došlo k zníženiu jeho dôstojnosti v očiach členov spoločnosti, ku ktorej prináleží, nedošlo k výraznému poškodeniu jeho osoby v zamestnaní, ani k ohrozeniu jeho postavenia v spoločnosti, či hrubému poškodeniu u odbornej verejnosti či zničeniu dôvery v jeho bezúhonnosť, ako uvádzal žalobca. V prípade skutočného ohrozenia alebo poškodenia jeho vážnosti či postavenia v spoločnosti by žalobca nebol prešiel výberovým konaním na nepracoval na vyššie postavenom súde, teda vo vyššej funkcii. Skutočnosť, že predseda OS Žilina X.. V. Z. zaslal Súdnej rade SR dňa 07.11.2002 k návrhu na dočasné pridelenie žalobcu na NS SR písomné stanovisko v tom zmysle, že s návrhom nesúhlasí, ešte neznamená, že bola preukázateľne poškodená osobná česť a dobrá povesť žalobcu, z oznámenia nevyplýva jednoznačne negatívny názor predsedu OS Žilina na žalobcu, ale len odporúča počkať na to, či bude daný súhlas Ústavného súdu na trestné stíhanie žalobcu, ani to, že predseda OS Žilina si výlučne len na základe upovedomenia vyšetrovatelky KÚJP PZ v Banskej Bystrici S.. Y.. Q. urobil o žalovanom jednoznačný názor na spôsobilosť žalobcu zastávať funkciu sudcu na NS SR a pôsobiť v justícii. X.. Z. mal vo svojom stanovisku nezaujatý názor. Skutočnosť, že Súdna rada SR presunula bod programu - udelenie súhlasu s dočasným pridelením žalobcu na NS SR na neurčito, preukazuje len to, že akceptovala návrh X.. Z. uvedený vo svojom stanovisku, teda návrh vôbec neprejednávatel a odložiť ho na neurčito do vyriešenia procesných otázok. Žalobca sa mohol o dočasné pridelenie na NS SR pokúsiť po tom, čo bolo trestné stíhanie voči jeho osobe zastavené uznesením ČVS: KÚV-63/OVEK-2000 z 05.12.2002 za účelom zvýšenia si kvalifikácie, čo neurobil. Uznesenie ČVS: KUV-63/OVEK-2000 z 30.10.2002 o vznesení obvinenia za trestný čin nepriameho úplatkárstva formou návrhu voči žalobcovi bolo vydávané na základe dôkazov, nešlo o nepravdivú informáciu. Je nepochybné, že vyšetrovatelka S.. Y.. Q. postupovala v súlade s § 55 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch, a to na základe zrušeného ustanovenia, voči menovanej bol vyhovený personálny postih na základe sťažnosti žalobcu zo dňa 26.05.2003 týkajúci sa zaslania predmetného upovedomenia predsedovi OS Žilina a Ministerstvu spravodlivosti SR. Vyšetrovatelka upovedomila o začatí trestného stíhania žalobcu predsedu OS Žilina a Ministerstvo spravodlivosti listami zo 06.11.2002,

trestné stíhanie voči žalobcovi bolo zastavené uznesením ČVS: KÚV-63/OVEK-2000 z 05.12.2002, teda po mesiaci, preto je otázne, či uvedený stav trvajúci 1 mesiac bol objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu žalobcovi.

Žalovaný namietal svoju pasívnu legitímáciu v konaní s poukazom na zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ktorý bol k 01.07.2014 zrušený a nahradený zákonom č. 514/2003 Z.z. Podľa § 9 ods. 1 veta druhá zákona č. 58/1969 Zb., ak ide o rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, ako aj v konaní pred štátnym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni. Teda za úkony vyšetrovateľa v priebehu trestného konania nesie zodpovednosť podľa § 9 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. Ministerstvo spravodlivosti. Zákon č. 58/1969 Zb. neupravuje možnosť domáhať sa okrem náhrady škody náhrady nemajetkovej ujmy, ale je možné ju od štátu žiadať za použitia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/177/2005 zo dňa 31.05.2007, preto žalobcovi nie je možné priznať náhradu nemajetkovej ujmy s poukazom na § 11 OZ, ale do úvahy prichádza náhrada nemajetkovej ujmy aplikáciou zákon č. 58/1969 Zb. v spojení s Dohovorom.

12. Z výpovede svedka X.. Š. Z., v tom čase predsedu NS SR a predsedu Súdnej rady SR súd zistil, že na návrh trestného kolégia bola podaná žiadosť o dočasné pridelenie žalobcu na Najvyšší súd SR, ale už v tomto období sa o žalobcovi medzi sudcami rozprávalo, že je trestne stíhaný. V roku 2002 po voľbách boli jednotliví členovia Súdnej rady SR zastrašovaní, už len meno „V.“ ich zastrašovalo a nechceli o dočasnom pridelení žalobcu na NS SR ani rokovať, vôbec sa tento návrh nedostal na program Súdnej rady.

13. Z výpovede X.. P. Z., v tom čase člena Súdnej rady SR, súd zistil, že si pamätá, kedy žalobca podal na NS SR žiadosť o dočasné pridelenie, viedlo sa o tom rokovanie na Súdnej rade, ktoré bolo odročené, viac sa o návrhu nerokovalo z dôvodu, že voči nemu bolo vedené nejaké trestné stíhanie v súvislosti s kauzou X.. P..

14. Uznesením ČVS: KUV-63/OVEK-2000 zo dňa 30.10.2000 vyšetrovatelka Krajského úradu justičnej polície PZ v Banskej Bystrici S.. Y.. R. Q. vznesla voči žalobcovi obvinenie z trestného činu nepriameho úplatkárstva formou návrhu podľa § 10 ods. 1 písm. b/ k § 162 ods. 2 Tr. zák.

15. Dňa 08.01.2002 pod Nts 13/01 predložil predseda trestného kolégia NS SR X.. Z. W. predsedovi NS SR X.. Š. Z. žiadosť žalobcu, sudcu Okresného súdu Žilina o dočasné pridelenie na NS SR.

16. Listom zo dňa 23.10.2002 č. 1 KSR 13/02 žiadal predseda Súdnej rady SR X.. Š. Z. predsedu Okresného súdu Žilina X.. V. Z. o zaujatie stanoviska k návrhu na dočasné pridelenie žalobcu, sudcu Okresného súdu v Žiline, na NS SR, ktoré by sa malo realizovať od 01.01.2003 v trvaní 3 mesiacov, ako i zaujatie stanoviska k termínu dočasného pridelenia žalobcu na NS SR do najbližšieho zasadnutia Súdnej rady SR 11.-12.11.2002.

17. Listom zo dňa 23.10.2002 predseda Súdnej rady SR svedok X.. Z. žiadal žalobcu v súvislosti s jeho návrhom na dočasné pridelenie na NS SR o opätovné zaslanie súhlasu na dočasné pridelenie k termínu 01.01.2003 s očakávaním súhlasu do najbližšieho zasadnutia Súdnej rady 11.-12.11.2002.

18. Listom zo dňa 06.11.2002 žalobca adresoval predsedovi Súdnej rady SR písomný súhlas s dočasným pridelením na NS SR k termínu 01.01.2003.

19. Listami zo dňa 06.11.2002, doručenými dňa 11.11.2002, vyšetrovatelka Krajského úradu justičnej polície PZ v Banskej Bystrici S.. Y.. R. Q. upovedomila Ministerstvo spravodlivosti SR a predsedu Okresného súdu v Žiline pod číslom ČVS: KÚV-63/OVEK-2000 vo veci : X.. V. V. a spol. trestné stíhanie - upovedomenie, že v zmysle § 55 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov upovedomuje o tom, že dňa 30.10.2002 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie žalobcovi za trestný čin nepriameho úplatkárstva, obvinený je sudcom Okresného súdu v Žiline.

20. Z písomného stanoviska X.. V. Z., predsedu Okresného súdu v Žiline zo dňa 07.11.2002 adresovaného Súdnej rade SR k návrhu na dočasné pridelenie žalobcu na NS SR súd zistil, že X.. Z. s návrhom nesúhlasil z nasledovných dôvodov:

„- podľa upovedomenia KÚJP PZ v Banskej Bystrici zo dňa 06.11.2002 ČVS: KÚV-63/OVEK-2000 bolo voči žalobcovi, sudcovi OS Žilina začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie za trestný čin nepriameho úplatkárstva /kauza X.. V. P. na Krajskom súde v Ostrave/. Nemám vedomosť, či bol už daný súhlas Ústavného súdu SR s obvinením a ako bude postupovať minister spravodlivosti. V každom prípade však až do vyriešenia týchto procesných otázok a skončenia prípadného trestného konania navrhujem tento návrh vôbec neprejednávať a odložiť ho do budúcnosti.

- o vine či nevine sudcu môže rozhodnúť len príslušný súd, na možné disciplinárne konanie už uplynuli lehoty. Napriek tomu tak ako bývalý sudca X.. V. P. ani X.. V. V. ako sudcovia nemal vykonávať žiadnu aktivitu v súvislosti s trestným konaním a už vôbec nie v cudzom štáte. Bez ohľadu na to, či išlo alebo nešlo o trestnú činnosť, nešlo o konanie, ktoré by nevzbudzovalo vo verejnosti pochybnosti v spravodlivý a nestranný výkon funkcie sudcu X.. V. V.. Ja sám som mu odporučil v roku 2001, aby nasledoval príklad X.. V. P.Č. a vzdal sa funkcie sudcu. Preto nie je ani možný môj súhlas s dočasným preložením na vyšší súd.

- Uvedomujem si, že dočasné preloženie na vyššom súde je koncipované na myšlienke prehlbovania si kvalifikácie a vzdelávania sudcu, čo by sa malo dostať každému sudcovi bez ohľadu na môj názor na neho. Pôsobenie na vyššom súde má byť však spojené s vyššou odbornosťou, mravosťou a osobným príkladom sudcov, ktorí tam majú pôsobiť. Prinajmenšom kým nebudú vyriešené trestnoprávne súvislosti kauzy, je neprípustné, aby sudca, o ktorom sú dôvodné pochybnosti, či má byť vôbec sudcom, pôsobil na Najvyššom súde SR.“

21. Žalobca v súvislosti so zaslaním upovedomenia uvedeného pod bodom 19 tohto odôvodnenia Ministerstvu spravodlivosti SR a predsedovi Okresného súdu v Žiline podal dňa 26.05.2003 na vyšetrovatelku S.. Y. R. Q. sťažnosť, ktorú riaditeľ KÚJP PZ v Banskej Bystrici vyhodnotil ako opodstatnenú, keďže postup vyšetrovatelky považoval za nezákonný tým, že uvedená vyšetrovatelka v tom čase nemala vedomosť o tom, že ustanovenie § 55 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch bolo zrušené zákonom č. 185/2002 Z.z. o Súdnej rade. Preto voči uvedenej vyšetrovatelke bol vyvedený personálny postih.

22. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co 196/2005-226 zo dňa 13.12.2005 bol zmenený rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 9C 61/2004-176 zo dňa 27.04.2004 v časti ochrany osobnosti tak, že bolo KRPZ v Banskej Bystrici zaviazaný zaslať žalobcovi ospravedlňujúci list v znení : „KRPZ v Banskej Bystrici sa Vám ospravedlňuje za nezákonný postup vyšetrovatelky bývalého KÚJP PZ v Banskej Bystrici vo veci Č.: S.-XX/OVEK-XXXX“ a v časti zaplataenia nemajetkovej ujmy, v ktorej časti bola žaloba zamietnutá, odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdil. Žalobca sa v uvedenom konaní domáhal ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu, že S.. Y. R. Q., vyšetrovatelka KRJP PZ v Banskej Bystrici vydala voči žalobcovi uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, hoci vedela, že je sudcom a k trestnému stíhaniu nemala daný súhlas Ústavného súdu SR, navyše prehliadla premičanie trestného stíhania, napriek tomu preverovala a zisťovala, čo bol sudca už trestaný, riešený priestupkovo, akú má povesť v mieste bydliska, čím pred zastavením trestného stíhania pre jeho nezákonnosť došlo k zásahu do občianskej cti žalobcu a spochybneniu jeho profesionálnej cti. O začatí trestného stíhania sa dozvedeli tretie osoby, hoci sa trestné stíhanie nemalo vôbec začať. Vznesenie obvinenia, ktoré sa stane verejne známym, je závažným zásahom do osobných práv osoby, spochybňuje jeho česť, dobré meno, pracovnú pozíciu. Náhrada nemajetkovej ujmy nebola žalobcovi priznaná podľa § 13 ods.2 OZ, lebo bola neadekvátna priznanému zadosťučineniu, ktoré vychádza z miery zníženia dôstojnosti žalobcu, či jej vážnosti v spoločnosti. Voči žalovanému SR-Ministerstvo vnútra SR bola žaloba zamietnutá.

23. Podľa § 11 OZ, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Obč. zák. výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo.

Podľa § 55 ods. 1 Zákona č. 335/91 Zb. o súdoch a sudcoch, ktoré ustanovenie bolo účinné do 15.04.2002, , pre činy spáchané pri výkone sudcovskej funkcie alebo v súvislosti s výkonom tejto funkcie možno sudcu a prísediaceho trestne stíhať alebo vziať do väzby len so súhlasom orgánu, ktorý ich vymenoval alebo zvolil.

Podľa § 55 ods. 2 Zák. č. 335/91 Zb., ktoré ustanovenie bolo účinné do 15.04.2002 orgán, ktorý začal trestné stíhanie proti sudcovi alebo prísediacemu, upovedomí o tom predsedu príslušného súdu, a ak ide o sudcu, aj ústredný orgán, ktorý vykonáva správu príslušného súdu.

Od 15.04.2002 toto ustanovenie § 55 bolo zrušené zákonom č. 185/2002 Z.z. o Súdnej rade SR.

Podľa ústavného zákona č. 90/2001 Zb., ktorým sa menila a dopĺňala Ústava SR č. 460/1992 Zb. v znení nesk. predpisov, účinný od 01. júla 2001, čl. 136 ods. 3 veta prvá, ústavný súd dáva súhlas na trestné stíhanie alebo vzatie do väzby sudcu a generálneho prokurátora. Podľa čl. 136 ods. 4, ak ústavný súd súhlas odoprie, trestné stíhanie alebo vzatie do väzby je počas trvania funkcie sudcu ústavného súdu, funkcie sudcu alebo funkcie generálneho prokurátora vylúčené.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 10 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, každý má právo, aby bola zachovaná jeho ľudská dôstojnosť, osobná česť, dobrá povesť a chránené jeho meno.

Podľa § 12 ods. 2 veta prvá zákona č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sudcu možno s jeho súhlasom dočasne prideliť na súd vyššieho stupňa aj na účely prehlbovania kvalifikácie alebo zvyšovania kvalifikácie na výkon súčasnej alebo budúcej funkcie.

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z.z., o dočasnom pridelení sudcu rozhoduje súdna rada na návrh predsedu súdu, na ktorý má byť sudca dočasne pridelený, a po predchádzajúcom vyjadrení predsedu súdu, na ktorom pôsobí.

Podľa § 9 ods. 1 Zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom účinného do 30.06.2004, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. Ak ide o rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, ako aj v konaní pred štátnym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak však ide o rozhodnutie vydané v trestnom konaní proti osobám podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci, je týmto orgánom ústredný orgán, ktorý vykonáva správu vojenských súdov. V ostatných prípadoch je týmto orgánom,

a)ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Československej socialistickej republiky, federálny ústredný orgán, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané,

b)ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Českej alebo Slovenskej socialistickej republiky, ústredný orgán republiky, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané, a ak niet takého ústredného orgánu, Ministerstvo spravodlivosti; to platí aj v prípade, keď nezákonné rozhodnutie vydal orgán spoločenskej organizácie (§ 1 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1969/58/19900701.html>>).

Podľa § 18 ods. 1 Zák. č. 58/1969 Zb., štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1969/58/19900701.html>> nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia.

Podľa § 25 ods. 2 Zák. č. 58/1969 Zb., v právnych vzťahoch upravených v tomto zákone vystupuje v mene štátu ústredný orgán uvedený v § 9 ods. 1.

Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

24. Predmetom ochrany osobnosti podľa § 11 Občianskeho zákonníka sú také rýdzo osobné práva občana, ktoré ovplyvňujú rozvoj jeho osobnosti a sú s ním úzko späté, pričom cieľom a zmyslom tejto občianskoprávnej ochrany je všestranný rozvoj a uplatnenie osobnosti človeka.

V prejednávanej veci je predmetom ochrany dôstojnosť, osobná česť, dobrá povesť a poškodenie dobrého mena žalobcu, ako i určenie, že právo na ochranu osobnosti priznané žalobcovi podľa § 11 a nasl. OZ zaslaním upovedomenia o jeho trestnom stíhaní vyšetrovatelkou KÚJP PZ Banská Bystrica ČVS: S.-XX/OVEK-XXXX zo dňa 06.11.2002 bez zákonného dôvodu na adresu Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava a na adresu OS Žilina do rúk predsedu, porušené bolo, a to v zmysle § 137 písm. c) CSP. Sporové konanie je založené na prejednávacej zásade, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy na ich preukázanie je zásadne vecou sporových strán. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov spočíva na stranách sporu a ukladá im povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je preukázanie žalobcom rozhodujúcich skutočností, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento neoprávnený zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a nasl. OZ. Obe náležitosti musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo domáhať sa ochrany podľa cit. zák. ustanovení a povinnosť súdom uložené sankcie znášať. Neoprávneným zásahom do práv chránených týmito ustanoveniami, ktorý mi žalobca odvodzoval svoj nárok, je zaslanie upovedomenia o začatí trestného stíhania a vznesenia obvinenia voči žalobcovi vyšetrovatelkou KÚJP PZ v Banskej Bystrici S.. Y.. R. Q. adresovaného Ministerstvu spravodlivosti SR a predsedovi Okresného súdu Žilina, na ktorom v tom čase pôsobil žalobca ako sudca, pričom upovedomenie bolo vykonané v rozpore so zákonom, nakoľko § 55 Zák. č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v čase upovedomovania bol zrušený a teda neúčinný, pričom trestné konanie voči žalobcovi bolo začaté bez súhlasu Ústavného súdu SR, ale napokon zastavené. Zásah sa mal dotýkať intímnej sféry života žalobcu a mal byť objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť jeho práva chránené § 11 a nasl. OZ garantovaných Ústavou SR. Nie každý neoprávnený zásah do chránených práv je spôsobilý splniť tieto náležitosti, je potrebné tento zásah posudzovať s prihliadnutím na prostredie, v ktorom k zásahu došlo, na subjekt zásahu, objekt zásahu, na intenzite a ostatných okolnostiach, za ktorých bol vykonaný.

25. Žalobca sa teda podanou žalobou domáha titulom ochrany osobnosti náhrady nemajetkovej ujmy 16.596,96 eur voči žalovanému, ako i určenia, že jeho právo na ochranu osobnosti zaslaním upovedomenia o jeho trestnom stíhaní vyšetrovatelkou KÚJP PZ v Banskej Bystrici ČVS: S.-XX/OVEK-XXXX zo dňa 06.11.2002 bez zákonného dôvodu na adresu Ministerstva spravodlivosti SR a na adresu predsedu OS Žilina, porušené bolo.

Neoprávneným zásahom do práv chránených týmito ustanoveniami je skutočnosť, že vyšetrovatelka KÚJP PZ v Banskej Bystrici S.. Y.. R. Q. upovedomením zo dňa 06.11.2002 adresovaným Ministerstvu spravodlivosti SR a predsedovi OS Žilina, na ktorom v tom čase žalobca pôsobil ako sudca, listami zo dňa 06.11.2002 v zmysle v tom čase neúčinného § 55 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch o tom, že dňa 30.10.2000 bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie bez súhlasu Ústavného súdu SR a vznesené obvinenie za trestný čin nepriameho úplatkárstva, čím nebol návrh na dočasné pridelenie žalobcu ako sudcu na Najvyšší súd SR vôbec predložený na rokovanie do Súdnej rady SR a žalobcovi tak bolo znemožnené dočasné pridelenie na Najvyšší súd SR v dôsledku čoho takýto nezákonný postup vyšetrovatelky poškodil profesionálnu česť žalobcu na pracovisku, v širšom okruhu odbornej verejnosti, žalobcovi bolo spôsobené morálne utrpenie, psychická trauma.

26. Prvoradým predpokladom vyhovenia žaloby žalobcu je splnenie predpokladov vecnej legitímácie sporových strán v konaní, v tomto prípade už s poukazom na ostatné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR uvedeného v bode 7 odôvodnenia tohto rozsudku, vyriešenie si otázky vecnej

pasívnej legitímácie v konaní. Predmetom prejednávanej veci je nárok žalobcu na ochranu jeho osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 11 a nasl. OZ s tým, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu malo dôjsť v novembri 2002 nezákonným konaním vyšetrovateľky KÚJP PZ v Banskej Bystrici S.. Y.. R. Q., ktorá bez existencie zákonného ustanovenia a v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, a to oznámením zo dňa o začatí trestného stíhania voči žalobcovi a vznesení obvinenia adresovaným Ministerstvu spravodlivosti SR a predsedovi OS Žilina, bolo vyjadrením predsedu OS Žilina znemožnené žalobcovi dočasné pridelenie na NS SR. Nakoľko k nesprávnemu úradnému postupu vyšetrovateľky vystupujúcej v trestnej veci ČVS: S.-XX/OVEK-XXXX došlo v novembri 2002, na úpravu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa vzťahuje zákon č. 58/1969 Zb. účinný do 30.06.2004. Je nepochybné, že zákon č. 58/1969 Zb. nepoznal inštitút náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, avšak žalobca si svoj nárok uplatňuje v zmysle § 11 a nasl. OZ, čl. 19 ods. 1 Ústavy SR, čl. 10 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Uvedený zákon č. 58/1969 Zb. totiž svojím obsahom a účelom spomenutému prípadu najbližšie upravuje občianskoprávne vzťahy, preto by mala byť aj konštrukcia právnej zodpovednosti za takýto neoprávnený zásah obdobná. S poukazom na právny názor Vrchného soudu v Prahe: „ak došlo k zásahu pri výkone súdnej moci, alebo pri výkone verejnej moci, je treba postupovať obdobne (analogicky), ako je tomu pri zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú podľa zákona č. 58/1969 Zb“, ako i súhlasné stanovisko k tejto otázke uvedené v rozsudku Najvyššieho súdu č.k. 1Cdo 38/2011 zo dňa 12.12.2013, ako i judikatúru NS ČR č.k. :30 Cdo 1638/2007 z 31.01.2008, 30 Cdo 2925/2006 z 29.01.2009, za subjekt zodpovedný za vznik škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľky S.. Y.. Q. v trestnom konaní voči žalobcovi, teda KRPZ v Banskej Bystrici, a teda subjektom zásahu podľa § 1 ods. 1; § 9 ods. 1 písm. b/ Zák. č. 58/1969 Zb. štát v zastúpení Ministerstvom vnútra SR, nakoľko § 9 ods. 1 účinný v roku 2002 neobsahuje pri špecifikácii konaní, v ktorých bolo nezákonné rozhodnutie vydané a v ktorých malo za štát konať Ministerstvo spravodlivosti, trestné konanie. Preto pasívne legitimovaným subjektom za SR je Ministerstvo vnútra SR podľa § 9 ods. 1 písm. b/ zák. č. 58/1969 Zb.

27. a/ Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že uznesením KÚJP PZ v Banskej Bystrici vyšetrovateľkou S.. Y.. R. Q. č. ČVS: S.-XX/OVEK-XXXX zo dňa 30.10.2000 bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie z trestného činu nepriameho úplatkárstva formou návodu. Dňa 08.01.2002 predložil predseda trestného kolégia NS SR X.. Š. predsedovi NS SR svedkovi X.. Š. Z. žiadosť o dočasné pridelenie žalobcu, v tom čase sudcu OS Žilina, na NS SR. Listom zo dňa 23.10.2002 žiadal predseda Súdnej rady SR X.. Z. predsedu OS Žilina X.. V. Z. o zaujatie stanoviska k návrhu na dočasné pridelenie žalobcu na NS SR v trvaní 3 mesiacov od 01.01.2003. Vyšetrovateľka KÚJP PZ v Banskej Bystrici S.. Y.. Q. listami zo dňa 06.11.2002, doručenými dňa 11.11.2002 Ministerstvu spravodlivosti i predsedovi OS Žilina v zmysle § 55 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch, že voči žalobcovi bolo dňa 30.10.2002 začaté trestné stíhanie v trestnej veci ČVS: S.-XX/OVEK-XXXX za trestný čin nepriameho úplatkárstva, pričom žalobca bol sudcom OS Žilina.

b/ Predseda OS Žilina X.. V. Z. listom zo dňa 07.11.2002 adresovaným Súdnej rade SR ako odpoveď na žiadosť predsedu Súdnej rady SR zo dňa 23.10.2002 k dočasnému prideleniu žalobcu na stáž na NS SR na 3 mesiace od 01.01.2003 zaslal stanovisko, že s týmto návrhom dočasného pridelenia nesúhlasil z dôvodu, že voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie a začaté trestné stíhanie v kauze P. na Krajskom súde v Ostrave s tým, že navrhol tento návrh na dočasné pridelenie žalobcu vôbec neprejednať a odložiť ho do budúcnosti do vyriešenia procesných otázok ohľadne súhlasu Ústavného súdu SR s trestným stíhaním žalobcu, postupu ministra spravodlivosti, prípadne do skončenia trestného konania. O vine či nevine sudcu môže rozhodnúť len súd, pričom podľa predsedu OS Žilina, bez ohľadu na to, či išlo alebo nešlo o trestnú činnosť, nešlo u žalovaného o konanie, ktoré by nevzbudzovalo vo verejnosti pochybnosti v spravodlivý a nestranný výkon funkcie sudcu. Pôsobenie na vyššom súde by malo byť spojené s vyššou odbornosťou, mravnosťou, osobným príkladom sudcov, ktorí tam majú pôsobiť, preto prinajmenšom do vyriešenia trestnoprávných súvislostí kauzy je neprípustné, aby sudca, u ktorého sú dôvodné pochybnosti, či má byť vôbec sudcom, pôsobil na NS SR.

c/ Na zasadnutí Súdnej rady SR v novembri 2002 nebol vôbec predložený na prerokovanie ako bod programu: návrh na dočasné pridelenie žalobcu na NS SR na 3 mesiace od 01.01.2002. Svedok X.. Z. uvádzal, že to bolo z dôvodu, že po voľbách do Súdnej rady SR boli jej členovia zastrašovaní a už len meno „V.“ v nich vzbudzovalo strach ( voľby sa uskutočnili 28.06.2002, svedok X.. Z. uviedol, že o tomto návrhu sa viedlo rokovanie na Súdnej rade SR, ktoré bolo odročené, pričom následne sa o návrhu nerokovalo, nakoľko bolo trestné stíhanie voči žalobcovi zastavené. Žalobca uviedol, že od 01.01.2006

pôsobil na Vyššom vojenskom súde v Trenčíne ako sudca, následne v roku 2009 na Krajskom súde v Trenčíne, následne na Krajskom súde v Žiline a v roku 2014 bol dočasne pridelený na NS SR.

30. Ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, súd mal v konaní preukázané, že k porušeniu osobnostných práv žalobcu, najmä k porušeniu jeho práva na česť a dôstojnosť, došlo, nakoľko vyšetrovatelka KÚJP PZ v Banskej Bystrici S.. Y.. R. Q. v rozpore s ústavným zákonom č. 90/2001 Zz., ktorým sa menila a dopĺňala Ústava SR č. 460/1992 Zb. v znení nesk. predpisov, vydala uznesenie o začatí trestného stíhania žalobcu dňa 30.10.2002 ČVS: S.-XX/OVEK - XXXX, ktorý bol v tom čase sudcom OS Žilina, bez súhlasu Ústavného súdu. Podľa v tom čase zrušeného a neexistujúceho § 55 ods. 1, 2 Zák. č. 335/1991 Zb. v znení ku dňu 06.11.2002 bez zákonného ustanovenia a v rozpore so zákonom upovedomila Ministerstvo spravodlivosti SR, ako i predsedu OS Žilina, na ktorom bol žalobca v tom čase sudcom, o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia voči nemu. O tom, že vyšetrovatelka konala nezákonne, vykonala i viaceré procesné pochybenia, čo viedlo k zastaveniu trestného stíhania žalobcu uznesením zo dňa 05.12.2002. Zo strany vyšetrovatelky sa jednoznačne jednalo o neoprávnený zásah. Upovedomenie vyšetrovatelky o trestnom stíhaní žalobcu spôsobilo, že predseda OS Žilina v Stanovisku k dočasnému prideleniu žalobcu na NS SR na tri mesiace od 01.01.2003 spôsobilo, že predseda OS Žilina skutočne zaujal negatívne stanovisko k tomuto návrhu práve z dôvodu vedeného trestného stíhania voči žalobcovi, navrhol Súdnej rade SR návrh vôbec neprejednať, príp. odložiť do vyriešenia procesných otázok a skončenia trestného konania voči žalobcovi. Predseda OS Žilina len vyslovil názor, že o vine sudcu musí rozhodnúť súd, pričom už len vedenie trestného konania bez ohľadu na vinu alebo nevinu, vzbudzuje na verejnosti pochybnosti v spravodlivý a nestranný výkon funkcie sudcu žalobcu. Pôsobenie žalobcu na NS SR bez vyriešenia trestnoprávných súvislostí kauzy, je neprípustné. Súd v konaní nemal preukázané, či návrh na dočasné preloženie žalobcu na NS SR od 01.01.2003 bol vôbec na programe prerokovania Súdnej rady v novembri 2002, alebo bol tento bod programu odročený, vzhľadom na to, že žalobcom navrhnutí dva svedkovia vypovedali úplne opačne a rozdielne. Je však zrejme, že od 01.01.2003 žalobca nebol na NS dočasne preložený. Z týchto skutočností vyplýva, že k dočasnému preloženiu žalobcu na NS SR od 01.01.2003 a jeho neprerokovanie návrhu na dočasné preloženie, príp. odročenie na neurčito, bolo dôsledkom upovedomenia o začatí trestného stíhania žalobcu predsedovi OS Žilina a jeho nesúhlasným stanoviskom zo dňa 07.11.2002 adresovaným Súdnej rade. Preto je zrejme, že do osobnostných práv žalobcu bolo zasiahnuté, uvedeným neoprávnený zásah bol objektívne spôsobilý zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu, čím došlo k zníženiu jeho ľudskej dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti. Podľa Z III (str. 176 ods. 6), pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením §11 OZ. Nevyžaduje sa vyvolanie následkov.

31. Čo sa týka požadovaného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy 16.596,96 eur v zmysle § 13 ods. 2 OZ, predpokladom jej priznania je : ak by morálna satisfakcia sa nezdala postačujúca a ak by bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôsledkom každého neoprávneného zásahu do práv chránených § 11 OZ je určitá ujma. Z hľadiska intenzity zásahu, okolností, za ktorých k nemu došlo a stupňa negatívnych dôsledkov dopadu zásahu na chránené práva sa v praxi môžu vyskytnúť ujmy, ktoré svojou povahou alebo stupňom závažnosti : a/ neopodstatňujú ani nemateriálnu ani materiálnu satisfakciu; b/ opodstatňujú len nemateriálnu satisfakciu, c/ opodstatňujú tak nemateriálnu ako i materiálnu satisfakciu,, pričom predpokladom priznania náhrady materiálnej satisfakcie - náhrady nemajetkovej ujmy je vždy existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity ,ale objektívne hľadisko, t.j. či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase vnímala aj každá iná osoba.

32. Súd z vykonaného dokazovania však nemal preukázané, žeby do jeho osobnostných práv znížením jeho dôstojnosti, cti, dobrej povesti, vážnosti v spoločnosti i pracovnom živote bolo zasiahnuté v súvislosti s upovedomením vyšetrovatelky o jeho trestnom stíhaní predsedu OS Žilina, Ministerstva spravodlivosti SR a jeho neprejednanie návrhu na dočasné pridelenie na NS SR na tri mesiace od 01.01.2003 na Súdnej rade, za tak závažnú ujmu, ktorá by odôvodňovala priznať mu náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Svedecké výpovede X.. Z. a X.. Z. vôbec nepreukázali, žeby práve v dôsledku vzneseného obvinenia 30.10.2002 a upovedomenia o trestnom stíhaní žalobcu listom zo dňa 06.11.2002 vyšetrovatelkou KÚJP PZ v Banskej Bystrici adresované predsedovi OS Žilina a Ministerstvu spravodlivosti vôbec spôsobili konanie iných osôb, či už v súkromnom živote žalobcu, či

už v oblasti justície (Súdnej rady), ktoré by znemožnilo zvýšiť si kvalifikáciu žalobcu stážou na NS SR, a to tým zvlášť, že trestné konanie voči žalobcovi bolo vyšetrovatelkou uznesením zastavené už 05.12.2002 a nič nebránilo Súdnej rade sa v nasledujúcom období návrhom žalobcu na dočasné pridelenie na NS SR zaoberať. Svedok X.. Z. navyše uviedol, že negatívne vnímanie žalobcu pramenilo už zo skoršieho obdobia, kedy po voľbách do Súdnej rady boli jej členovia vo vzťahu k žalobcovi „zastaršovaní“. Voľby do Súdnej rady sa uskutočnili pred 30.10.2002, a to už 28.06.2002. Rovnako kauza súvisiaca s trestným stíhaním žalobcu bola v dňoch 11.-15.11.2002 uverejňovaná v médiách, preto súd nemal dostatočne preukázané, či výlučne oznámenie uskutočnené vyšetrovatelkou o trestnom stíhaní žalobcu a vznesenie obvinenia, ktoré bolo zastavené dňa 05.12.2002, spôsobilo žalobcovi zásah do jeho tvrdených osobnostných práv. Žalobca, na ktorom je dôkazné bremeno v spore, nepreukázal, žeby jeho dobrá povesť a vážnosť, dôstojnosť, česť bola znížená v pracovnom živote, o čom svedčí skutočnosť, že v nasledujúcich obdobiach do dnešného dňa pôsobí na vyššej funkcii na súdoch vyššieho stupňa, dokonca v roku 2014 bol na rok pridelený na NS SR. V neposlednom rade je potrebné prihliadnúť i na skutočnosť, že vyšetrovatelka KÚJP PZ v Banskej Bystrici o trestnom stíhaní žalobcu upovedomila predsedu OS Žilina a Ministerstvo spravodlivosti začaté uznesením zo dňa 30.10.2002 listom zo dňa 06.11.2002, ktorý obdržali obaja adresáti 11.11.2002, pričom však trestné stíhanie voči žalobcovi bolo zastavené uznesením zo dňa 05.12.2002. Z tohto vyplýva, že časové obdobie, počas ktorého trval neoprávnený zásah predstavuje niečo vyše mesiaca, pričom táto krátka doba nebola objektívne spôsobilá vyvolať závažnú ujmu v zásahu do osobnostných práv žalobcu. Vzhľadom na skutočnosť, že súd v konaní nemal preukázané, žeby konaním vyšetrovatelky KÚJP PZ v Banskej Bystrici S.. Y.. R. Q., a to začatím trestného stíhania voči žalobcovi dňa 30.10.2002 bez súhlasu Ústavného súdu a zaslaním upovedomenia o začatí trestného stíhania zo dňa 06.11.2002 predsedovi OS Žilina a Ministerstvu spravodlivosti SR, bola žalobcovi spôsobená tak závažná ujma na jeho osobnostných právach, ktoré by odôvodňovali priznanie mu nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2 OZ z dôvodu absencie a nepreukázania jej závažnosti, obdobia trvania neoprávneného zásahu, preto súd v časti náhrady nemajetkovej ujmy žalobu zamietol.

33. Čo sa týka nároku na určenie, že právo žalobcu na ochranu osobnosti zaslaním upovedomenia o jeho trestnom stíhaní vyšetrovatelkou KÚJP PZ v Banskej Bystrici ČVS: S.-XX/OVEK-XXXX zo dňa 06.11.2002 bez zákonného dôvodu na adresu Ministerstva spravodlivosti SR a na adresu predsedu OS Žilina, porušené bolo, súd v tejto časti taktiež žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca v tejto časti nepreukázal v zmysle § 137 písm. c/ CSP, nakoľko naliehavý právny záujem na určovacej žalobe daný nie je, ak je možné priamo žalovať žalobou na plnenie. Keďže žalobca žaloval predmetnou žalobou aj na zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej predpokladom bolo vyriešenie si prejudiciálnej otázky, či vôbec právo žalobcu špecifikované v určovacom žalobnom návrhu porušené bolo, žalobca preto svoj naliehavý právny záujem na tomto žalobnom petite nepreukázal a preto i v tejto časti z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu súd žalobu v zmysle § 137 písm. c/ CSP zamietol.

34. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1; § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v spore plne úspešný, priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej podľa § 262 ods. 2 rozhodne samostatným uznesením súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

#### **Poučenie:**

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).